

ZAKON O FLUORISANJU VODE ZA PIĆE

Član 1.

U cilju zaštite zdravlja stanovništva voda za piće se fluorira, odnosno defluoriše na način i pod uslovima određenim ovim zakonom.

Član 2.

Javna komunalna preduzeća i druge organizacije koje snabdevaju vodom za piće (u daljem tekstu: vodovodne organizacije) više od 20.000 stanovnika dužni su da obezbede u vodi za piće sadržaj fluora od najmanje 0,8 do najviše 1,2 miligrama u jednom litru vode.

Voda za piće čiji je prirodni sadržaj fluora manji od 0,8 miligrama u jednom litru vode fluorira se, a voda za piće čiji je prirodni sadržaj fluora veći od 1,2 miligrama defluoriše se.

Način obezbeđivanja preventivne stomatološko-zdravstvene zaštite u vodovodnim organizacijama koje snabdevaju vodom za piće manje od 20.000 stanovnika, utvrđuje ministar za zdravlje.

Član 3.

Za fluorisanje vode mogu se koristiti sledeća jedinjenja: kalcijumfluorid (CaF_2), natrijumfluorid (NaF), silikofluovodonična kiselina (H_2SiF_6), magnezijumsilikofluorid (MgSiF_6) i natrijumsilikofluorid (Na_2SiF_6).

Član 4.

Radi fluorisanja, odnosno defluorisanja vode, vodovodna organizacija je dužna da obezbedi potrebne uređaje, sredstva i prostorije za fluorisanje, odnosno defluorisanje vode, sredstva za prvu pomoć u slučaju trovanja fluorom, stručni kadar koji će raditi na fluorisanju, odnosno defluorisanju vode i da preduzima odgovarajuće mere zaštite pri radu na fluorisanju vode i rukovanju fluorom.

Uslove iz stava 1. ovog člana u pogledu uređaja, sredstava, prostorija i stručnih kadrova za obavljanje poslova fluorisanja, odnosno defluorisanja vode, kao i način fluorisanja i defluorisanja vode za piće, bliže uređuje ministar za zdravlje.

Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja utvrđuje na osnovu mišljenja Zavoda za zaštitu zdravlja Srbije, da li su ispunjeni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana.

Član 5.

Radi održavanja propisanog sadržaja fluora vodovodne organizacije svakodnevno kontrolišu vodu za piće

Sadržaj fluora u vodi kontroliše se u laboratoriji vodovodne organizacije ili u drugoj za to osposobljenoj laboratoriji.

Troškove kontrole obezbeđuje vodovodna organizacija.

Član 6.

Od ukupnog broja uzoraka uzetih na kontrolu u toku jedne kalendarske godine dozvoljeno je najviše kod 20% uzoraka odstupanje sadržaja fluora od raspona iz člana 2. stav 1. ovog zakona pod uslovom da nijedan uzorak ne

sadrži više od 1,5 miligrama fluora u jednom litru vode.

Član 7.

Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja zabraniće korišćenje vode ako se ne vrši fluorisanje, odnosno defluorisanje u skladu sa ovim zakonom.

Član 8.

Ministar za zdravlje objaviće spisak vodovodnih organizacija koje su obavezne da fluorišu, odnosno defluorišu vodu za piće u skladu sa kriterijumima utvrđenim ovim zakonom.

Član 9.

Vodovodna organizacija kod koje broj uzoraka, u kojima je utvrđeno odstupanje sadržaja fluora od raspona iz člana 2. stav 1. ovog zakona prelazi 20% svih pregledanih uzoraka, kazniće se za prekršaj novčanom kaznom od 10.000 do 1.000.000 dinara (član 6).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u vodovodnoj organizaciji novčanom kaznom od 1.000 do 50.000 dinara.

Član 10.

Vodovodne organizacije iz člana 2. stav 1. ovog zakona obezbediće fluorisanje, odnosno defluorisanje vode najdocnije do 31. decembra 1996. godine.

Vodovodne organizacije koje snabdevaju više od 10.000 stanovnika, obezbediće fluorisanje, odnosno defluorisanje vode najdocnije do 2000. godine.

Ministar za zdravije može produžiti rok iz stava 1. ovog člana ako za to postoje opravdani razlozi, najviše do jedne godine.

Član 11.

Akti iz člana 2. stav 3, člana 4. stav 2. i člana 8. ovog zakona doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja propisa na osnovu ovog zakona primenjivaće se postojeći propisi ako nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 12.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi: Zakon o fluorisanju vode za piće ("Službeni glasnik SRS", br. 1/71, 26/77, 24/85 i 6/89) i Zakon o sanitarnoj zaštiti vrela za snabdevanje vodovoda pijaćom vodom ("Službeni glasnik NRS", br 55/48 i 12/52).

Član 13.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".